

bare gaæde fra hverandre, men et Faktum er det, at der er afgivet en Beretning til Tinget den 31te Marts 1891, og i denne Beretning staar der en Skrivelse til Kultusministeriet, undertegnet af Udvalgets daværende Formand, det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne), hvori der staar: „Der er i Udvalget Enighed om, at det er ønskeligt at faa Frederiks Hospital flyttet i en nær Fremtid“. Man henvender sig derfor til Ministeriet for at se, om man ikke kan faa det paa en anden Grund end foreslaaet, og det udvikles videre, at paa en Konference med Ministeren har denne erklæret, at der ingen anden Grund er, og saa hedder det i Beretningen: „Som Sagen staar, synes man ikke at kunne komme uden om Overenskomsten med dens Konsekvenser, hvis man vil Flytningen af Frederiks Hospital og de øvrige Institutioner“ — og det har man jo sagt, at man vilde — „Udvalget har ikke ment at kunne indstille Overenskomsten til Godkendelse uden i Forening med de af denne afhængige Lovforslag, der ikke ere behandlede til Ende“. Man siger altsaa, at man kan være tilbøjelig til at indstille Overenskomsten til Godkendelse, men at Grunden til, at man ikke gør det, er den, at man ikke har behandlet de andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse dermed, til Ende, og man søger saa til, at skønt man af den Grund ikke kunde indstille Overenskomsten til Godkendelse, har man „paa den anden Side heller ikke turdet paatage sig Ansvaret for, at Overenskomsten endeligt opgaves ved en derhen sigtende Indstilling til Tinget“. Saaledes stod det for et Par Aar siden. Der er ganske vist stet Forandringer siden den Tid; der er kommet en anden Kultusminister og et andet Flertal i Udvalget. Om det har forandret Stillingen, ved jeg ikke, men sikkert er det, at det ærede Medlems Stilling nu er noget vanskelig at rime med hans Stilling den Gang, thi naar det ærede Medlem den Gang ikke var tilbøjelig til at gaa ind paa den Overenskomst, som da forelaa, og som var af den Natur, at den tvang os til ikke blot at gaa ind paa Overenskomsten om Fælledeerne, men ogsaa til med det samme at gaa ind paa forskellige store Byggeforetagender, er det højt mærkeligt, at det ærede Medlem nu er imod en Overenskomst, hvorved vi ikke ere bundne til at gaa ind paa noget af disse Foretagender. Det ærede Medlem, der er saa hængt for Humberg, vil jeg bede læse denne Overenskomst. Det er ganske mærkeligt, at han kan sige i Tinget, at naar den er vedtaget, er ogsaa Flytningen af Frederiks

Hospital og Kaserneerne vedtaget. Nej, det gjaldt om den forrige Overenskomst, og den kan det ærede Medlem maaste ikke faa ud af Hovedet. Den gif ud paa, at Solvgadens Kaserne skulde forbynde; den skulde Kjøbenhavns Kommune have, og saa maatte man flytte Tropperne et andet Sted hen. Endvidere gif den ud paa, at Frederiks Hospital skulde udvides omtrent til det dobbelte, men saa var det umuligt, at det kunde blive paa den nuværende Plads, saa at man nødvendig maatte flytte det. Ved denne Overenskomst er man derimod ikke bunden til at flytte hverken ugen Kaserne eller Frederiks Hospital. Man er der, som det ærede Medlem i Fjor ønskede det sammen med mig og det øvrige Udvalg, gaæet en anden Vej, saa at vi kunne overveje hvert af disse Spørgsmaal for sig, om det er rigtigt, at blive paa den nuværende Plads med Frederiks Hospital, om man vil flytte det ud paa Fælledeerne eller ej, om man vil lade Kaserneerne blive liggende eller flytte dem. I øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa det ærede Medlems Bemærkninger. Det undrede mig, at han ikke var glad over, at vi havde faaet Militæretaten bort som den, der sluttede denne Kontrakt, for det havde særlig han været Hovedmand for at forlange. Men det ærede Medlem sagde: denne Militæretat staar der alligevel. Nu ja, men den staar ikke som den, der aflutter Handlen; den staar som den, der, naar den skal øksercere ud over den Plads, den har, lejer nogle Arealer til at øksercere paa. Ja, men dette, mener jeg, maa være Militæretatens Sag, medens det ikke var Militæretatens Sag at optræde som Ejer af Stats ejendomme i Modsetning til andre Ministerier; det er særlig dette sidste, som vi have faaet ud af Overenskomsten, og det mente jeg var Hovedsagen. Det ærede Medlem var meget flot med Hensyn til de nuværende Fællede; de havde ikke 4 Dros Værdi. Jeg kan ikke i dette Øjeblik sige det ærede Medlem, hvor meget Græsningsretten alene beløber sig til, men jeg forsikrer ham, at det er adskilligt mere end 4 Dros, og jeg mener ogsaa, at ærede Medlemmer, som have talt her i Gaar og i Dag om de store Fordele, som Kjøbenhavns Befolkning har af disse Pladser, ville erkende, at disse Fordele er mere end 4 Dros værd. Jeg vil blot bede det ærede Medlem henvende sig til Repræsentanterne for Socialdemokratiet i Kjøbenhavn og spørge dem, om de ikke betragte det som mere end 4 Dros værd, at der ligger en Fællede som Nørrefællede, hvor Møder kunne afholdes og slikt; de ville ikke give det ærede